

Elkerülhető-e a kereszt?

Mindennapi életünkhöz hozzátartozónak véljük, hogy problémákkal teljes életünkben felmerüljön a bölcs taktikázás lehetősége, pl: „megúszható-e, elkerülhető-e, vagy legalább enyhíthető-e...”?!. Naponta látjuk és halljuk magas beosztású emberek vívódásait, elmélkedéseit: vajon legyen háború, vagy ne?

Amikor a Feltámadt Jézus Krisztus dicsőségét ünnepeljük, hajlamunk van elfelejtkezni, vagy odáig „szelídíteni” az ünnepet, hogy a kereszt ténye eltűnjön. Pedig tudjuk, hogy a feltámadáshoz a kereszthalálon át vezetett a Megváltó útja. Az Úr asztala mellett megállva minden alkalommal az Ő halálára és feltámadására emlékszünk, az igehirdetéseket is az evangéliumot, a keresztről szóló tanítását halljuk.

Az Úr Jézus földönjártakor a kereszt hordozás egyet jelentett a halálos ítélettel. Aki keresztet vitt a vállán, az tudta, hogy őt fogják felfeszíteni rá. Jézus önként vállalta ezt. Mi akik nyomdokába szegődtünk, készek vagyunk-e erre! „Aki utánam akar jönni, vegye fel az ő keresztjét és úgy kövessen...” –tanítja a Biblia.

Nekünk pedig ez a legnehezebb. Korunkban különösen jellemez minket, hogy a saját keresztünket látjuk a legnagyobbak. Nehéz elfogadni, azt hogy a kereszt Én halálos ítéletét jelenti. Mennyire szeretnénk ezt elkerülni. Követlek Uram de.

A nagy hét az önvizsgálat ideje. Megfeszítettük e azt a bizonyos régi Ént? Ha jelt ad magáról, akkor még nem halt meg! Bárcsak elmondhatnánk azt Pál apostollal: „*Krisztussal együtt megfeszítettem*”.

Az üdvösséghez vezető úton nem kerülhető el a kereszt! Neked is kedves olvasó: oda kell jönnöd, ha erre vágysz! De felénk ragyog ezen a húsvéton is az ígéret. „*Az ő halálának hasonlatossága szerint vele eggyé lettünk, bizonyára feltámadásáé szerint is azok leszünk.*” Róma 6:5.

Segítsen minket Isten, hogy ezen a Húsvéton meglássuk és ne ki kerüljük a keresztet, ahol életünk célja, vallósága kaphat új értelmet Jézus Krisztus szeretete által! Itt az elkerülést munkáló taktika nem bölcsességet, hanem (örök) életveszélyes állapotot teremt.

Áldott Húsvétot!

Nagy Sándor